

צ'בי לוריה

היא שכבה וגססה בלונדון. בעלה המפורסם חי בפאריס עם אהובתו. לזקלין דהיפרה לא היה אינפנט. היא לחמה על חייה. זובין מהטה סיפר לשרה ליבוביץ:

„בכיתי במשך חמש שנים!“

לו לא ישכח אותו לעולם. דהיפרה ובארנבונים היו זוג נשוי. היא — אנגליה, פרוטסטנטית, בלונדית, גבוהה ושקטה. הוא — ישראלי, יהודי, שחרחר, נמוך ונמרץ. זוג טוב, גם בנגינה, גם בחיים, אומר מהטה.

היא נערה בת 21 שהאוונה לקונצרט שלי. אמרו לי שהיא מאוד מוכשרת, שצפוי לה עתיד מזהיר. לחצנו ידיים, שוחחנו מעט. היא חזרה לכיסאה, ואני עליתי לדוכונית המנצחים.

היא שכבה במיטת בית-חור, בירכתי החדר. ידיה פשוט לצדדים, גופה רועד. עיניה, שקוהו זה מכבר, גרמו לה לסבל בלייתואר. באותו יום, באמצע ספטמבר, היא

הם הכירו זה את זה במסיבה, בחג המולד של 1966, בביתו של הפסנתרן הסיני פוטנג. דהיפרה ביישנית. סגור רה, ניגנה לבארנבונים קטע של ברהמס. בארנבונים התאהב בה. דהיפרה התגיירה למענו. חצי שנה אחרי פגישתם הראשונה התחתנו בירר שלים. אחר הערים בחתונתם היה זובין מהטה, שחתם על הכתובה בשם משה כהן, עולה חדש מפרס.

דניאל בארנבונים עם זקלין דהיפרה (1980) ידיה ורגליה לא נעו...

מזה כמה שנים אין המאפיה הישראלי קיימת עוד. בארנבונים הפך המנהל המוסיקלי של תזמורת פאריס. פרלמן, סולן בינלאומי, מנגן בכל רחבי העולם. צוקרמן הוא המנהל המוסיקלי של התזמורת הקאמרית של סטפול במדינת מינסוטה. זובין מהטה הוא המנהל המוסיקלי של התזמורת הפילהרמונית הישראלית ושל התזמורת הפילהרמונית של ניויורק, רק לפני שלושה ימים שב מהטה מהלווייתנה של דהיפרה בלונדון. היום הוא בתל-אביב. מחר טס לניו-יורק. עולם של מוסיקאים. מנגנים. נוסעים ככל העוים. כל השאר שולי.

„בעל רשמי“

אל העולם הזה הגיחה דהיפרה לפני 21 שנים. היא נחשבה כילדת-פלא. אמה, מורה למוסיקה, קנתה לה צ'לו כשהייתה בת 5. בגיל 10 כבר

זובין מהטה

„אוזיה שמעו כל צליל עד הרגע האחרון...“

לשמוח איתה בכישרונה, כנגניתה, באהבה לבארנבונים. ופיתאום, כשהכל היה טוב מדי, כמעט סכריני, חלתה דהיפרה והפסיקה לנגן. היא הייתה בלונדון. רני היה בארץ, ניגן לפני חיילים במילחמת יום הכיפורים. נזכר מהטה. הוא התקשר איתה לשאול מה שלומה. ידענו שהיא חולה. לא ידענו מהי מחלתה. היא נלקחה לפגז-חולים, אמרו לרני, היא חולה במולטיפל סקלרוזיס.

זכתה בפרסים בתחרויות בינלאומיות. כשהייתה בת 15 העניק לה מעריץ אלמוני צ'לו סטראדיוואריוס משנת 1672. כשהייתה בת 20 הזמין אותה מטיסלב רוסטרופוביץ להשלים את לימודיה אצלו במוסקווא. „כמו כוכב מטאור“, אומר מהטה. היא הופיעה בסערה. במשך שבע שנים הייתה כוכבת בינלאומית ולפתע נעלמה.

חנוך רוזן. היא הייתה האסכולה של עצמה. לא ניגנה כמו מישוהו אחר, אלא כמו דהיפרה. היא הייתה גם פראית וגם עדינה. כשהחזיקה בצ'לו, נרמה היה שהכלי הוא חלק ממנה, המשך הידיים שלה. עיקר כוחה היה ברגישות שלה, בדיוק, וביראת-הכבוד שרחשה למלחין. מעולם לא שמה את עצמה לפני המלחין. כשניגנה בטהובן, קורם היה בטובו, ורק אחריכך זקלין דהיפרה. „מאז שהפסיקה לנגן, לא קמה צלילי נית ברמה שלה.“ הכל אהבו לאהוב את דהיפרה,

14 שנותיה האחרונות גרה דהיפרה בלונדון. בארנבונים גר בפאריס. מהטה, חבר טוב, מתפתל בנסיון להסיר כיר את הפירוד. „הוא נשאר בעלה הרישמי עד הסוף. גבר אחר היה זורק אותה לסנטוריום ושוכח ממנה. דני קנה לה דירה בלונדון, והקפיד לבקר אותה פעם בשבוע. הוא היה האדם הקרוב אליה ביותר. לגור ביחד לא יכלו. היא לא אהבה את פאריס. הוא עבר לפאריס. כי מה יכול

דניאל בארנבונים עם הלנה קרמה זקלין ידעה. כנראה...“

ראתה הכל בכפול. לכן בהתה בתיקרה. הצבע הלבן, האחיד, של התיקרה, הרי גיע אותה מעט. „מזה כמה שנים לא יכלה לקרוא או לצפות בטלוויזיה. ידיה ורגליה לא נעו, קיבתה כבר לא עיכלה מזון, קולה היה משובש. רק חושיהשמיעה שלה לא נפגעה. אוזניה, ששמעו כל צליל עד לרגע האחרון, שהעניקו לה את ההנאה ממורטיקה כשכבר לא נשארו הנאות אחרות, הן שהאריכו את חייה.“

כך מתאר זובין מהטה, חבר קרוב של זקלין דהיפרה ושל בעלה, דניאל בארנבונים, את פגישתו האחרונה עימה. „המאפיה הישראלית“

בפעם הראשונה נפגשו מהטה ודהיפרה ב-1966, בפסטיבל ספוליטו באיטליה. „אני הייתי מנצח צעיר,

הפגישה הבאה הייתה בירושלים. היא הייתה כבר חברתו של דניאל, כמעט אשתו. „מאז היינו מישפחה אחת. רני הוא כמו אחי. זקלין הייתה כמו גיטת. הופענו ביחד בכל רחבי העולם. היא ניגנה איתי בלונדון. בולצברג, בפילהרמונית של ברלין, כמונטריאל, בלוס-אנג'לס ובישראל, כמוכן.“